

Stanovisko Konzorcia slovenských vysokých škôl k hlavným okruhom zmien a doplnení zák. č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách navrhnutým MŠVVaŠ SR 17. februára 2021

Všeobecné hodnotenie návrhu

V súvislosti s novým začínajúcim komplexným systémom akreditácie a požiadavkami na kvalitu vysokoškolského vzdelávania opierajúceho sa o európske normy kvality, ktorú očakávajú v čoraz vyššej miere uchádzači o štúdium na Slovensku, ale aj mladí učitelia a vedci rozhodujúci sa zostať na Slovensku alebo odísť do zahraničia, so súčasným znižovaním štátnych dotácií vysokým školám, novým spôsobom hodnotenia vedy, výskumu a umeleckej činnosti a pripravovanými zmenami vo financovaní vysokých škôl sa navrhované inštitucionálne zmeny zákona o vysokých školách zasahujúce uznávané princípy akademickej slobody a autonómie javia ako vzájomne nesúladné kroky vysokoškolskej reformy, ktorá sa stáva pri takom počte a kvalite nových reformných prvkov príliš veľkou záťažou pre vysoké školy na Slovensku v krátkom čase. Reforma tým môže strácať svoje smerovanie a minúť cieľ.

Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky pripravovalo dlhodobejšie návrh novely zákona číslo 131/2002 Z. z. o vysokých školách, ktoré až po formulácii celého textu začína diskutovať s reprezentáciami vysokých škôl, Slovenskou rektorskou konferenciou, Radou vysokých škôl a Študentskou radou vysokých škôl. Nie je ďalej verejne známe, kto pripravoval návrh novely, ktorý sa priebežne nekomunikoval s vysokými školami, naopak, text sa utajoval až do týchto dní. K textu návrhu nie je k dispozícii verzia s vyznačenými zmenami, ani dôvodová správa, ktorá by mohla lepšie vysvetliť zámery autorov návrhu. Reforma vysokého školstva je dobrou myšlienkou, ide však o mimoriadne zložitý proces, ktorý vyžaduje presnú koordináciu a súčinnosť štátu s vysokými školami. Škoda však, že do tohto procesu tvorby nových pravidiel vysokoškolského vzdelávania neboli zapojení tí, ktorých sa to bezprostredne týka, teda vysoké školy.

Predložený návrh novely zákona o vysokých školách je zmenou, ktorá podstatne zasahuje do života 35 vysokých škôl, ich zamestnancov a študentov. Vysoké školy majú určité regulačné nastavenie, ktoré by sa v extrémne krátkom čase prijatím návrhu stalo minulosťou. Zmenili by sa podmienky ich činnosti práve vtedy, keď sa prispôbujú veľmi náročnému novému

komplexnému systému akreditácie s požiadavkami na kvalitu vysokoškolského vzdelávania opierajúcimi sa o európske normy, ale aj novým cestám hodnotenia vedy, výskumu a umeleckej činnosti vychádzajúcim z britského hodnotiaceho systému REF a pripravovaným zmenám vo financovaní vysokých škôl.

Nie všetky zmeny, ktoré prináša novela, sú samozrejme podrobované kritike a vysoké školy sa usilujú objektívne vnímať osobitne každú časť navrhutej úpravy. Príkladom môže byť pozitívne hodnotená nová inštitúcia tehotenského štipendia podľa § 96b alebo časti úpravy voči ktorým sa nevznášajú žiadne námietky, resp. sa odporúčajú len vylepšenia. Na druhej strane, podstatná miera nových úprav vyžaduje prehodnotenie. Napríklad viaceré široké inštitucionálne zmeny zákona o vysokých školách, spôsob voľby rektora vysokej školy, či schvaľovanie jej rozpočtu štátom obsadzovanou správnu radou, či rušenie konzorcií vysokých škôl, ktoré si novú životnú synergiu v prospech študentov a kvality vzdelávania a vedy v konsenze s predstavami štátu želali, a aj ju realizujú, znamenajú striktné štátne zásahy do stáročnej a v Európe uznávanej personálnej, finančnej i inštitucionálnej autonómie vysokých škôl. Takéto zásahy by iste neunikli pozornosti európskych akademických orgánov, ktorých sme súčasťou (ENQA, EQAR) a v ktorých požadujeme členstvo, či registráciu práve v súvislosti s reformou akreditácie vysokých škôl.

Navrhovanými zmenami by sa ďalej súčasne rušilo niekoľko zásadných dlhodobo aplikovaných princípov a úprav postavenia a činnosti vysokých škôl (akreditácia, financovanie, inštitucionálne zmeny a správa vysokej školy, grantové inštitúcie), pričom jednotlivé úpravy nie sú vzájomne v súlade.

Vysokoškolská reforma by sa pri takom počte a obsahu nových reformných prvkov mohla stať príliš veľkou a málo koordinovanou záťažou pre vysoké školy na Slovensku v krátkom čase a tým by mohla strácať svoje ciele a prekračovať reálnosť plánov.

Z návrhu novely jednoznačne nevyplývajú odpovede na niekoľko zásadných otázok.

I.

Je vhodný čas na tak náročné a zásadné zmeny v princípoch riadenia vysokých škôl v čase ich úsilia o splnenie podmienok nového systému akreditácie a financovania v súvislosti

s uchádzaním sa o študenta a mladého vedca, ktorí často premýšľajú o odchode zo Slovenska s cieľom študovať a neskôr pracovať v zahraničí?

II.

Je únosný prístup takého posilňovania kompetencií štátu v oblasti života a riadenia vysokých škôl, ktorý zasahuje neštandardným spôsobom do autonómie vysokých škôl ako princípu uznávaného v Európe a vo svete v čase úsilia o zlepšenie postavenia slovenského vysokého školstva v Európe?

III.

Akademická samospráva a s ňou súvisiaci princíp autonómie síce nie sú bezchybné, ale patria nevyhnutne k akademickej kultúre. Sú to stáročiami odskúšané zdroje profesionálneho prístupu v činnosti vysokých škôl. Je to záruka politickej neutrality a hodnotového prístupu smerujúceho k slobode kritického myslenia a skúmania. Múdry štát tento prostriedok za každých okolností vedome chráni. Je to jasné aj v súvislosti s tvorbou návrhu aktuálnej novely?

IV.

Je nejaký dôvod na rušenie inštitúcie konzorcia ako prostriedku spájania potenciálu slovenských vysokých škôl, známej inštitúcie v zahraničí, zlepšovania kvality vysokoškolského vzdelávania, nástroja na znižovanie miery odchodu študentov na zahraničné štúdiá s pracovným výhľadom, ako aj dosahovania konkurencieschopnosti slovenských vysokých škôl v zahraničí?

V.

Ako možno odôvodniť nezapojenie reprezentácií slovenských vysokých škôl do tvorby návrhu novely?

VI.

Je únosnou miera chýb a nepresností v súčasnom návrhu textu zákona, ktorého súčasťou nie je ani odôvodnenie tak zásadných navrhovaných zmien?

VII.

V čom prispievajú navrhnuté zmeny a doplnenia k zvýšeniu kvality vzdelávania a výskumu, k lepším možnostiam plnenia nových akreditačných kritérií a štandardov, bohatšiemu životu

študentov, ich kvalite vzdelávania a ich udržaniu v štúdiu a práci na Slovensku, lepším podmienkam riadenia vysokých škôl a práce ich zamestnancov, využitiu nových finančných modelov, vytvoreniu lepších podmienok spolupráce a synergie vysokých škôl? V čom teda návrh posúva súčasný stav vysokého školstva k lepšiemu stavu?

Konzorciá vysokých škôl

Tromi ustanoveniami návrhu novely, a to vypustením § 2 ods. 14 (zrušenie inštitúcie konzorcia), vypustením § 17 ods. 8 (zrušenie financovania konzorcia) a § 113a ods. 2 (ukončenie činnosti konzorcia k 31. 12. 2021) sa zásadne mení právny i faktický postoj štátu ku konzorciám vysokých škôl.

Ministerstvo školstva v minulom roku uplatnilo projektové výzvy na podporu konzorcií a aj v návrhu novely presadzuje finančnou podporou medzinárodne obsadené konzorciá. Podľa § 89 ods. 12, ministerstvo školstva môže poskytnúť verejnej vysokej škole finančné prostriedky, ktorými podporí zlúčenie alebo splynutie verejných vysokých škôl, alebo vytvorenie medzinárodných konzorcií vysokých škôl. Pritom na druhej strane slovenské konzorciá ruší, hoci tieto sú vo všeobecnosti lepšou alternatívou náročného a neistotu, či negatívne ekonomické, spoločenské, politické, regionálne, vzdelávacie a vedecké dopady vyvolávajúceho, postupu, ako aj štandardným prostriedkom zlepšovania kvality vzdelávania a výskumu v Európe. Konzorciá slovenských vysokých škôl by ďalej mohli byť relevantným partnerom zahraničným univerzitám a konzorciám a prostriedkom zapájania sa do konkurenčne silného zahraničného prostredia, vrátane umiestnenia vo svetových a európskych rebríčkoch hodnotení ako veľké spojené subjekty.

Projektové výzvy, týkajúce sa podpory konzorcií sa stretli s pochopením univerzít a prvé slovenské konzorcium vysokých škôl ich prijalo a realizuje tak, aby sa našli spôsoby dosiahnutia synergického efektu vo činnosti vysokých škôl. Projekt sa nedávno začal uskutočňovať, a v jeho procese, keď ešte nie sú známe jeho výsledky, sa pripravuje novela zákona o vysokých školách, ktorá vzniknuté konzorciá ruší a inštitúciu konzorcia odstraňuje zo zákona.

Treba to vyjadriť aj inak. Desať univerzít našlo vôľu k vytvoreniu spolupráce a synergie. To je objektívne pozitívna záležitosť, zodpovedá to zámerom štátu i spoločnosti. Ministerstvo

školstva ide prostredníctvom návrhu na rušenie inštitúcie konzorcií a návrhu na zrušenie inštitúcie konzorcia ako platformy synergie a spolupráce vysokých škôl proti ich prejavenej vôli spolupracovať. To má nielen silný deštruktívny efekt a dopad na oslabovanie konkurencieschopnosti slovenských vysokých škôl, ale aj silný politický aspekt, keďže vysoké školy predstavujú širokú voličskú základňu. Ďalej ide o nebezpečný precedens vo vzdelávaní a výchove mladých ľudí. Vzniká otázka, aký môže byť dôvod ministerstva na zrušenie tohto cenného vysokoškolského nástroja, ktorý začal byť reálnym nedávnou registráciou konzorcia U10+ práve samotným ministerstvom školstva?

Navrhuje sa ponechať súčasnú úpravu v tejto oblasti a naopak, vytvoriť fungujúce mechanizmy rôznorodej podpory tejto inštitúcie.

Správna rada a jej nové kompetencie

Správna rada má podľa návrhu novely (§ 40 ods. 2) 8 členov. Z tohto počtu 4 študentov a zamestnancov vysokej školy nominuje akademický senát vysokej školy a 4 minister školstva na obdobie 6 rokov.

Redukované zloženie správnej rady oproti aktuálnemu právnomu stavu nedáva dobré predpoklady pre jej praktické fungovanie (uznášaniashopnosť, hlasovanie, spektrum vplyvu a iné dôvody).

Minister školstva môže odvolať člena správnej rady bez návrhu a bez dôvodu. To je v skutočnosti neobmedzené disponovanie s touto funkciou a znamená jej celkovú nestabilitu a ovplyvniteľnosť pri prieniku určitého záujmu štátu pri ingerencii štátu neprimeranej princípu autonómie vysokej školy.

Správna rada rozhoduje o najdôležitejších otázkach, v ktorých sa odobrali kompetencie akademického senátu vysokej školy ako jej samosprávneho orgánu, nadpolovičnou väčšinou hlasov svojich členov, teda 5 hlasmi (§ 41 ods. 9), pričom polovica členov správnej rady (4) je nominovaná bez obmedzení štátom. V tomto kontexte sa výrazne, ale aj neprimerane k zníženej miere kompetencií samosprávnych orgánov vysokej školy, posilňujú kompetencie správnej rady.

Správna rada vysokej školy volí a odvoláva rektora vysokej školy (§ 41 ods. 1 a 2). Akademickému senátu sa takáto kompetencia odoberá. Rektor volený správnu radou sa takto môže dostať do sféry politických záujmov.

Rektor sa zodpovedá správnej rade, ktorá môže prezidentovi navrhnúť jeho odvolanie z nejasne a široko formulovaných dôvodov (§ 10 ods. 5, § 41 ods. 2), napríklad ak závažným spôsobom neplní svoje povinnosti, alebo ak vážne poškodil záujem verejnej vysokej školy, alebo ak hrubo alebo opakovane porušil zákony, iné všeobecne záväzné právne predpisy, ale aj napríklad vnútorné predpisy vysokej školy. To vytvára značnú nestabilitu a subjektívne posudzovanie výkonu rektorskej funkcie a ingerenciu štátu čo znova nezodpovedá princípu autonómie vysokých škôl. Okrem toho, druhá veta tohto ustanovenia je nadbytočná.

Správna rada verejnej vysokej školy na návrh rektora a po predchádzajúcom vyjadrení akademického senátu schvaľuje zriadenie, zlúčenie, splynutie, zrušenie, zmenu názvu alebo zmenu sídla verejnej vysokej školy a súčasti verejnej vysokej školy (§ 10a ods. 1 písm. b) a § 41 ods. 3). V súčasnosti je to kompetencia akademického senátu (§ 9 ods. 1 písm. a).

Správna rada schvaľuje rozpočet vysokej školy (§ 41 ods. 7), pričom akademickému senátu sa takáto kompetencia odoberá.

Z vlastného podnetu z kvalifikovaných dôvodov môže rektor verejnej vysokej školy odvolať dekana zo zákonom uvedených dôvodov len so súhlasom správnej rady (§ 28 ods. 3).

Rektor určuje plat dekana až po písomnom vyjadrení správnej rady verejnej vysokej školy (§ 10a ods. 1 písm. j).

Navrhuje sa ponechať súčasnú úpravu kreovania správnej rady, jej zloženia, vrátane počtu členov, ako aj pravidiel jej fungovania. Jej kompetencie je vhodné viazať na samosprávne orgány. V prípade zámeru posilniť kompetencie správnej rady vysokej školy možno ponechať aktuálne kompetencie jej samosprávnych orgánov spolu s jej kompetenciami schvaľovať, resp. potvrdzovať klúčové rozhodnutia. Do ustanovenia § 40 ods. 2 sa navrhuje doplniť ako piatu vetu text: „V prípade verejnej vysokej školy bohosloveckej a konfesijnej verejnej vysokej školy sa do správnej rady vysokej školy navrhuje do volieb v akademickom senáte zástupca cirkvi alebo náboženskej spoločnosti, ktorá je jej zriaďovateľom“.

Chybné ustanovenia návrhu

Kvestor je tzv. ďalším orgánom vysokej školy (§ 7 písm. b)) a zároveň jej vedúcim zamestnancom (§ 14 ods. 1) podliehajúcim výberovému konaniu. Je teda orgánom vysokej školy (nie je uvedený spôsob vymenovania ani odvolávania) alebo jej zamestnancom alebo súčasne aj orgánom aj zamestnancom čo zrejme naráža na právny problém?

K pôsobnosti akademického senátu vysokej školy podľa návrhu § 9 možno konštatovať, že celé ustanovenie je zmätočné a obsahuje viacero chybných úprav.

Absentuje v ňom odpoveď ako sa schvaľuje štipendijný poriadok, pričom ide o jediný vnútorný predpis vysokej školy, ktorý je v zozname vnútorných predpisov uvedený a neschvaľuje ho akademický senát; pravdepodobne ho schvaľuje len rektor, čo je znova nesystematická zmena časti právnej úpravy.

Odkaz na písm. n) je odkazom na neexistujúce písmeno; ide pravdepodobne o písm. m), avšak to je už predtým zahrnuté v texte.

V § 9 ods. 1 písm. a) bod 2 sa uvádzajú písmená g) a i), pričom by malo zrejme ísť o písmená g) a h), čo sa týka činnosti akademického senátu, pretože písm. i) je v rozpore s pôsobnosťou vedeckej rady vysokej školy pri prijímaní jej vlastného rokovacieho poriadku podľa § 12 ods. 1 písm. n).

Podľa § 33 ods. 5 akademický senát vysokej školy schvaľuje aj pracovný poriadok, čo uvádza toto ustanovenie právne zmätočne, nejasne a nesystematicky.

V § 10 ods. 1 druhej vete („ak § 19 ods. 7 neustanovuje inak“) je zmätočný odkaz, pretože § 19 ods. 7 ustanovuje inak a ide o výnimku.

Podľa § 28 ods. 5, dekan predkladá rektorovi návrh rozpočtu fakulty, nie je však uvedené na čo, má to byť napríklad schválenie alebo informácia?

Podľa § 41 ods. 2, správna rada môže dať návrh na odvolanie rektora, ak „záväzným“ spôsobom porušuje interné predpisy vysokej školy. Asi ide o chybný výraz, má byť závažným, svedčí o tom aj porovnanie s § 10 ods. 5.

Pri úprave rovnakej veci sa v texte používajú rôzne výrazy, napríklad interné predpisy (§ 41 ods. 2) a vnútorné predpisy (§ 10 ods. 5).

Text vyžaduje viaceré základné gramatické úpravy (napríklad § 89 ods. 12, § 91 ods. 2).

Úsmevnou chybou, ktorú sa odporúča pri zmenách zákona odstrániť, je uvedenie výrazov *konfesijná verejná vysoká škola* a *koncesijná verejná vysoká škola* (§ 34 ods. 1 a ods. 2). Rozdiel medzi konfesiou a koncesiou je zrejмый.

Navrhuje sa pred akýmkoľvek zverejnením návrhu odstrániť maximálne množstvo textu, ktorý spôsobuje nedorozumenia.

Lehoty prijímania zmien a doplnení

Podľa § 113a1, vysoké školy zosúladiť do 31. decembra 2021 svoje vnútorné predpisy s predpismi účinnými od 1. septembra 2021; od 1. septembra 2021 sa zrušujú akademické senáty fakúlt a vedecké rady fakúlt, členstvo v správnej rade verejnej vysokej školy, ktoré vzniklo do 31. augusta 2021 zaniká od 15. októbra 2021. Akademický senát verejnej vysokej školy do 30. septembra 2021 navrhne ministrovi školstva troch (zase chybný údaj, má byť štyroch) členov správnej rady verejnej vysokej školy. Minister školstva vymenuje členov správnej rady verejnej vysokej školy v zložení podľa predpisov účinných od 1. septembra 2021 v lehote do 14. októbra 2021.

Tieto neprimerane krátke lehoty požadujú od vysokých škôl zásadné štrukturálne a personálne zmeny v čase implementácie nových akreditačných pravidiel. To robí postupy pri implementácii zákona o kvalite vzdelávania a štandardov nerealizovateľnými. Navrhuje sa prehodnotiť účinnosť jednotlivých častí zmien a doplnení v návrhu.

Ďalšie kľúčové zmeny a doplnenia

Dlhodobý zámer má schvaľovať vedecká rada vysokej školy po prerokovaní v akademickom senáte vysokej školy (§ 12 ods. 1 písm. a)); teda má sa prijať opačný postup, než je ten aktuálny (schvaľovanie v akademickom senáte po prerokovaní vo vedeckej rade, § 9 ods. 1 písm. j)).

Toto pravidlo možno považovať za prijateľné.

Podľa § 104 ods. 3, minister školstva môže obmedziť pôsobnosť orgánov akademickej samosprávy a ďalších orgánov verejnej vysokej školy alebo jej fakulty alebo môže verejnej vysokej škole alebo jej fakulte túto pôsobnosť odňať **bez vyjadrenia, či súhlasu**, orgánov reprezentácie vysokých škôl, ak verejná vysoká škola alebo jej fakulta vykazuje vo svojom hospodárení nedostatky ohrozujúce plnenie jej úloh alebo jej orgány akademickej samosprávy a ďalšie orgány konajú v rozpore s týmto zákonom. Ide o veľmi nejasne formulované a v tom dôsledku zneužiteľné dôvody závažného a nekontrolovateľného zásahu do autonómie vysokej školy.

Navrhuje sa vyžadovať vo všetkých prípadoch súhlas alebo aspoň vyjadrenie orgánov reprezentácií v tak vážnych veciach. Ďalšou možnosťou je obmedziť príliš široký výklad dôvodov obmedzenia alebo odňatia pôsobnosti orgánov akademickej samosprávy. Napríklad aktuálne vykazovanie nedostatkov nie je presne definovateľné a nemalo by v takejto podobe byť uvedené ako podmienka v texte.

Prorektorov vymenúva a odvoláva rektor po vyjadrení, teda už nie súhlase, akademického senátu vysokej školy (§ 10 ods. 6).

Toto pravidlo možno považovať za prijateľné. Ide o zmenu v prospech flexibility personálnych kompetencií rektora.

Ak sa verejná vysoká škola člení na fakulty, akademický senát verejnej vysokej školy sa volí tak, aby bolo zabezpečené proporčné zastúpenie každej fakulty verejnej vysokej školy; pričom podrobný postup si upraví verejná vysoká škola vo vnútornom predpise (§ 8 ods. 1).

Proporčné je relatívne nejasný výraz. Môže to znamenať vytvorenie nerovného zastúpenia fakúlt a rektorátu v akademickom senáte vysokej školy a s tým spojené nerovné práva a povinnosti fakúlt vzhľadom na kompetencie senátu, napríklad navrhovanie kandidáta na rektora vysokej školy a podobne. Navrhuje sa ponechať súčasný právny stav.

Ak zákon o kvalite ustanovuje periodické hodnotenie výskumu (§ 31 ods. 1 písm. f) a § 38 ods. 7 zák. č. 269/2018 Z. z. o zabezpečení kvality vysokoškolského vzdelávania), túto úpravu (v

súčasnosti § 88a) návrh novely zákona o vysokých školách vypúšťa z textu. Napriek tomu § 113ah v odsekoch 5 a 6 ponecháva odkaz na zrušený § 88a. Navyše, pri tejto problematike v oblasti financovania v § 89 sa nachádza odkaz na vysvetlivku 45aa, ktoré medzi vysvetlivkami vôbec nie je. Celá problematika je teda upravená chybne, resp. nie je vôbec upravená.

Navrhuje sa zosúladiť vyššie uvedené ustanovenia a upraviť adekvátne túto problematiku.

Mení sa situácia dekana (§ 28 ods. 4) i rektora (§ 10 ods. 4) v oblasti limitovania ich funkcií na najviac dve po sebe nasledujúce štvorročné funkčné obdobia.

Navrhuje sa dôsledne odôvodniť vrátenie pôvodného právneho stavu v tak krátkom čase po legislatívnej zmene tohto princípu. Po sebe rýchlo nasledujúce zmeny právnych predpisov v sile zákona je zásadne negatívnym javom v práve.

Pri obsadzovaní funkčného miesta profesor a funkčného miesta docent musí byť zo zákona splnený len minimálny kvalifikačný predpoklad podľa § 77 ods. 2, ktorým nie je aj príslušný titul. Vzhľadom na ustanovenie § 77 ods. 1 druhej vety, vysoká škola skutočnosť získania titulu nemôže dať ako podmienku pri výberovom konaní, či vo vnútornom predpise. Vzhľadom na náročné podmienky pre nadobudnutie titulov docent a profesor podľa § 76 by úprava v tejto oblasti nemala celkom oddeľovať získanie týchto titulov od podmienok obsadzovania funkčných miest docenta a profesora tak, ako je to ustanovené v druhej vete § 77.

Navrhuje sa, aby v zákone bolo uvedená možnosť dať vysokej škole pri výberovom konaní adekvátne miesto osobitnému posudzovaniu titulov v súvislosti s obsadzovaním príslušných funkčných miest.

Vysoká škola predkladá nielen návrh, ale aj schválený rozpočet na príslušný rozpočtový rok (§ 20 ods. 1 písm. b).

Toto pravidlo možno považovať za prijateľné, ide aj o použitie štátnych dotácií. Na tieto by sa mohla viazať nová povinnosť.

Štandardná dĺžka štúdia vrátane odbornej praxe pre bakalársky študijný program (princíp sa týka obdobne i na magisterský stupeň) v dennej a externej forme štúdia je tri akademické roky alebo štyri akademické roky (§ 52 až 54). To nezjednocuje denný a externý program z hľadiska dĺžky štúdia.

Navrhuje sa ustanoviť pravidlo, že externé i denné štúdium v rovnakom študijnom programe majú rovnakú štandardnú dĺžku.

Ministerstvo školstva môže uzatvoriť s verejnou vysokou školou výkonnostnú zmluvu za účelom zvýšenia kvality v oblasti študijných programov alebo v oblasti vedy (§ 89 ods. 12, či § 91 ods. 2 pre súkromné vysoké školy).

Nová inštitúcia výkonnostnej zmluvy nemá v návrhu ustanovené žiadne konkrétnejšie pravidlá; treba ich doplniť do potrebnej miery.

Ministerstvo školstva finančne zabezpečuje činnosť orgánov uvedených v odseku 1 (orgánov reprezentácií vysokých škôl) „primerane“ (§ 102 ods. 2 písm. p). Výraz *primerane* doposiaľ v texte zákona nebol a v budúcnosti ho bude možné použiť napríklad pri redukovaní financií poskytovaných SRK.

Navrhuje sa ponechať pôvodný stav, ktorý bol jasný a jednoznačný aj bez pripojenia výrazu primerane.

21.02.2021

Konzorcium U10+